

Ještě mnoho terapie...

Vážené kolegyně a kolegové,

dovolte mně určitou úvahu a zamyšlení nad hektickým během práce, povinností a událostí kolem nás. Prof. Arenberger ve svém úvodníku „EU 2009.cz“ v posledním odstavci prvního čísla naší dermatologie t.r. uvádí: “Poslouchajte radio, v době předsednictví ČR se nám určitě bude sebevědomí zvyšovat: „Víte, kde stojí nejstarší univerzita ve střední Evropě? Víte, kde byla založena Německá dermatologická společnost? Víte, kde byla vyrobena první kostka cukru? Ano, na našem území. Jsme v centru Evropy. Předsedáme Evropské unii.“ Máme na to se zviditelnit a žádá, abychom k tomu přispěli i jako dermatovenerologové.

Jaká je za 4 měsíce skutečnost a realita?

Vládě byla vyslovena nedůvěra, nedávný rozruch kolem architekta Kaplického – vysoce světově uznávaného člověka, ukázal, že doma nikdo není prorokem. V prvních porevolučních létech jsme slyšeli od našich významných emigrantů, že naše poměry se budou urovnávat až po tři generace. Tehdy mně připadalo, že přehánějí. Musím jim dát nyní za pravdu. Etická, mravní, společenská bída, bezpáteřné chování má kořeny od doby temna a marasmus se prohloubil a dostal se pod kůži nám všem zejména v době minulého režimu. Nejhorší je, že obraz jednání a chování v nejvyšších patrech naší společnosti je kopie i na nižších úrovních. Lidé poctiví a pracovití jako mravenečkové se moc nenosí, zato kariéristé a bezohlední jedinci mají zelenou. Často vytvářejí pouze nafouklé bubliny, jejichž obsah odvedené práce je malý. Máme kolem sebe mnoho sobeckých lidí, kteří nikdy nepřispějí ke společnému dílu, nebo nepomohou s žádnou prací ve prospěch naší společnosti, zato dovedou mnohdy velice dobře kritizovat, bez znalostí všech konsekvencí. Takoví lidé často v jednání se svým okolím primárně předpokládají a očekávají jen podraz, negativní až zákeřné chování. Již vůbec se nenosí „Žij a nech žít“! Bohužel se člověk setkává s tím, že mnohým chybí vůbec základní „Kinderstube“, častá je spíše deficeience chování a plynulá škála nedostatků ve společenském jednání i se zdánlivě formálními prohrěšky, které vyjadřují určité postoje a etické atributy našeho povolání. (Např. obrazem doby je – a to nelze vysvětlit jen módou – i peering v obočí a obličejí či pupku posluchaček medicíny nebo pirátská náušnice v uchu medika, nebo sportovní kraťasy jako oděv lékaře v ordinaci). A tak pokračuje plynulá škála chování až v aroganci, agresivitu,

šikanování a další negativní rysy současné společnosti. Zde jsou také kořeny převážné většiny stížností na zdravotníky.

Byl jsem vždy veden a stále věřím, že je to správné být především kritickým k sobě samému, a pozitivní a hlavní formou chování a jednání by měla být skromnost, kvantita a kvalita odvedené práce s neustálými pochybnostmi o sobě samém. Alespoň se to většinou uvádí o lidech, kteří něčeho podstatného dosáhli.

Zkrátka nás čekají bezesporu v historii naší České dermatovenerologické společnosti významné události. Jsou zatím srovnatelné jen s kongresem EADV pořádaném v Praze. Jsou to kongres ICD a oslava založení Německé dermatologické společnosti v Praze. Organizace těchto akcí představuje obrovskou práci. Neméně mravenčí práce tento rok vyžaduje každodenní lopotná, nedoceněná a mnohdy nevděčná činnost ve výboru Společnosti, která nemůže ustát. Mnozí si dosti neuvědomují, že právní subjektivitu má až Purkyňova společnost, že výbor má jen poradní odborný hlas, na který nemusí být brán zřetel. O to je ta práce nevděčnější něco prosadit. Proto je i velmi škodlivé tříštění sil a zdánlivá „těsnost“ republiky vede k poškozování věci ostatních.

A tak mně nějak táhnou hlavou zástupy otázek a pochybností. Mj. by bylo jistě vhodné řešit některé priority společnosti, hlavně rozšíření, edukace, její kvantitu nahradit spíše kvalitou, vytvořit plánovanou podporu výzkumu, zejména základního. Jistě je nezbytné řešení otázek praktických, ekonomických, což vyžaduje i zapojení více kolegů, s nezbytností uplatnění získaných „výdobytků“ i v terénu, což se mnohdy neděje.

Myslím si, že ale zásadní bude odpověď, zda při hodnocení na konci roku nám skutečně stoupne sebevědomí, nebo zbude jen pachutí a hořkost? Osladíme si to jako centrální orgány státu?

Tak ale stále stejně nevím, jak je to s tím sebevědomím. Pojem slova má značný přesah do významů mnoha dalších slov jako suverenita, drzost, asertivita, nesolidnost, ostuda, podlézavost, zdravá a nezdravá sebedůvěra.

Kolega Arenberger v článku končí: „Budeme si moci říci, že jsme přispěli i my jako dermatovenerologové pozitivně?“ Zatím se rozhodně zviditelňujeme, nevypadá to vůbec „zdravě“ a vše vyžaduje ještě mnoho terapie...

Prof. MUDr. Vladimír Resl, CSc.